

[Tommy Dinesen]

gerne landet over. Samtidig ligger der en fare i, at folk føler, at der handles hen over hovedet på dem. Som sagt vil vi i udvalget søge at få belyst nogle af disse sager.

Der er nogle andre sager, der også presser sig på, og når jeg nu har fået muligheden for det, vil jeg godt stille nogle spørgsmål til miljøministeren, og hvis ikke vi får svar på dem her, vil vi selvfølgelig arbejde videre med dem i udvalget.

Et af de største problemer, vi har, er beskyttelsen af vores vandreserver i undergrunden. Her vil det være interessant at få belyst, hvem der skal betale, hvis der sker forurening af grundvandet. Der tænkes her på de ukontrollerede og kontrollerede lossepladser, der findes på steder, hvor der er store grundvandsinteresser, og da man ved, at det tager 10-30 år, inden perkolatet ved nedsivning når grundvandet, vil der ganske givet komme nogle forureningssager af denne art om nogle år.

Problemet med hensyn til flyveaske fra de kulfyrede kraftværker er også noget, der behøver en hurtig løsning, da amterne for øjeblikket ikke kan få at vide, hvilke løsninger der kan godkendes i miljøstyrelsen. Dette bør hurtigst muligt besluttes. Det virker noget bagvendt, at man påbyder kulfyring på kraftværkerne, uden at man har tænkt på en løsning af affaldsproblemerne.

Der bruges årligt ca. 1,5 mia kr. på spildevandsområdet. Disse penge er i mange tilfælde spildt, hvis ikke kommunerne fører tilsyn med og vedligeholder f.eks. rensningsanlæggene på forsvarlig vis, og dette burde måske præciseres i lovforslaget.

Det samme gælder tilsynet med de godkendelser, man giver virksomhederne. Det er påkrævet, at det i godkendelserne indføres, hvor tit man skal kontrollere de pågældende virksomheders udledninger. Det er der nogle kommuner der glemmer, og det er ikke rigtigt, når der har været et stort forarbejde med at gennemgå ansøgningerne.

Der bør også i lovforslaget være noget om, at almindeligt regnvand fra tage ikke skal til rensningsanlæggene, hvis der er mulighed for nedsivning. Sagen er, at meget af regnvandet på denne måde bliver i jorden og derved renses forsvarligt. Dette vil være med til at afhjælpe problemerne de somre, hvor der ikke falder megen nedbør, således at vi ikke udtørre undergrunden, og det vil også kun-

ne være med til at hjælpe de mange landmænd, der vil have tilladelse til indvinding af vand til vanding af deres afgrøder.

Ligeledes kan en alt for kraftig kloakering af de danske øer medføre, at disse på et tidspunkt vil komme i den situation, at de mangler drikkevand, som så skal overføres fra fastlandet, hvilket medfører meget store udgifter for de pågældende samfund, samtidig med at saltvandet med meget stor kraft trænger ind i undergrunden.

SF er enig i, at der gives muligheder for, at flere får sæde i miljøankenævnet, og mener, at lokale miljøgrupper også bør have ankeret, eksempelvis grundejerforeninger, hvor boliger er placeret tæt op ad nye virksomheder. Det bør også overvejes, om ikke det enkelte amtsråds- eller kommunalbestyrelsesmedlem bør være klageberettiget, da de ofte har bedre kendskab til sagens akter end mange andre.

SF mener også, at klage bør medføre, at den ansøgende virksomhed ikke må gå i gang med byggeriet, før klagen er endeligt afgjort i miljøankenævnet. Vi tror nemlig ikke på, at en virksomhed, der har påbegyndt et byggeri, mens klagen bliver behandlet, vil få påbudt at rive bygningerne ned, hvis ikke den får godkendelsen i miljøankenævnet.

Der er i amter og kommuner stor usikkerhed om, hvad ordene »de kystnære områder« egentlig dækker, og på et møde i Kalundborg, hvor miljøministeren deltog, lovede ministeren at ville undersøge dette. Problemet er, at nogle opfatter det som området ca. 1 m ude i vandet, mens andre mener, at det går længere ud. Sagen er af stor vigtighed for, at man kan finde ud af, hvor amter og kommuner er ansvarlige for vandkvaliteten. Det har været genstand for stærk debat, bl. a. i Vestsjællands amt. Her er der brug for en afklaring hurtigst muligt.

SF er enig i princippet om, at det er forurenere, der skal betale udgifterne i forbindelse med forureningsbekæmpelsen, og vi tror, at hvis dansk industri, selv om der naturligvis er nogle udgifter forbundet med, at forurenere skal betale, ville bruge dette på en positiv måde, så ville der kunne skabes arbejdspladser ved forskning i forureningsbekæmpelse. Samtidig ville det møde sympati mange steder i udlandet, hvis dansk industri brugte det på rette måde.